

VƏTƏNİN ŞƏHİD BALALARI

İTHAF

Qardaş itkisi yaman olur!
Qardaş itkisi ağır olur!
Qardaş itkisi sağalmayan yara olur!
Şəhidlər qardaşlarımızdır.
Şəhidlər övladlarımızdır.
Şəhidlər atalarımızdır.
Şəhidlər Vətənin oğulları, fəxri, qüruru, qəhrəmanlıq simvoludur.
Siz cismən bizi tərk etsəniz də, mənən daim bizimləsiniz, şəhid balalarımız!

Müharibədə şəhidlər də olur.
Şəhidlik əbədiyyətə, ölməzliyə qovuşmaqdır.
Şəhidlik həyatla sonsuzluğun qovuşduğu andır.
Ömrün şəhidlik zirvəsi qəhrəmanlıq zirvəsi, iki dünyanın birləşmə nöqtəsi, ölümsüzlüyün ölümə qalib gəldiyi, insanın ölümündən sonrakı mövcudluğunun başlanğıcıdır.

Ay qardaş, gözüm qardaş
Ağzımda sözüm qardaş,
Sən düşdüün torpağa,
Qurbanam özüm, qardaş...

Yad tufan saldı, oğul,
Ağlımı aldı, oğul.
Ürəyimin telində,
Qəm sazın çaldı oğul...

Şalım qara boyandı,
Ucu yera dayandı,
Bizim ah-nələmizdən
Göydə fələk oyandı...

Çoxunuz lap cavan idiniz...
Ananız gölin götürüb, toyunuzu belə görməmişdi...
Övladlarını yetim qoyub gedənləriniz də oldu...

Vətən çağıranda, Vətənə görək olduğunuzu hiss edəndə heç nəyə baxmadan ələ silah götürərək əsgər paltarını geyindiniz!
Təkcə ata-ananızın deyil, həm də Vətənin övladı olduğunuzu sübut etdiniz!
Yaraqlı-silahlı, arxalı-köməkli erməninin üstünə hünərlə, cəsarətlə getdiniz!
Nə düşməndən qorxdunuz, nə də ölümdən!
Əslində, heç ölməmişiniz də, şəhidlik məqamına, şəhidlik zirvəsinə yüksəlmişiniz!

"Şəhidlər ölməz, Vətən bölünməz" sözləri dilinizin əzbəri idi.
Bunu ucadan, qürurla söyləyirdiniz!
Vətənin bölünməsinə yol verməmək üçün dünyada malik olduğunuz, sizə xas olan ən yüksək dəyərdən - şirin canınızdan belə keçdiniz!
Siz söylədiklərinizi əməlinizlə sübut etdiniz, bizlər isə sizi daim anacağıq, qəlbimizdə, xatirəmizdə əbədi yaşadacağıq!

Keçdiyiniz yerləri torpaq deyərək basma, tanı, Düşün altındakı minlərlə kəfənsiz yatana! Sən şəhid oğlusan, incitmə, yazıqdır atanı, Vermə dünyaları alsan da, bu cənnət Vətəni...

Yoxluğunuzla valideynləriniz, yetim qoyub getdiyiniz balalarınız barışa bilmir! Özlərinə məxsus həsrət və qubarla nə vaxtsa geri döncəyinizi səbirsizliklə gözləyirlər...

Hər saat gözləyirlər...
Hər gün gözləyirlər...
Daha təsəlliverici sözlərdən də usanıblar!
Daha bəhanələrdən də doyublar!
Daha balalarınız doğmalarınızın "sabah gələcək" demələrinə də inanmırlar!
Hələ "şəhid" sözünün mənasını lazımınca dərk etmirlər!
Hələ ölümün nə demək olduğunu tam dolğunluğu ilə anlamırlar!
Bəlkə də belə yaxşıdır!
Amma istəyirlər ki, ataları yanlarında olsun!
Onları qucağına alaraq bağrına bassın, oxşasın, özizləsin...
Əllərindən tutub gözdərsin, hər şıltaqlıqlarına dözüb gülümsəsin...
Heyhat!

Sən təkcə özünü, öz ailəni, öz övladlarını düşünmədin!
Vətəni, torpağı, Vətən qeyrətini və təəssübünü hər şeydən uca tutdun!
Döyüşə atılarda tək özünü yox, doğmalarını, valideynlərini, cüyərparalarını da unudun!
Gözünün qabağında bir Vətən vardı, bir əsgər borcu, bir də şərəf və vicdan duyğusu!
Nə yaxşı ki, qədirbilən dövlətin var!
Nə yaxşı ki, valideynlərinə, övladlarına da-yaq duracaq qanunlar var!

Bircə sən yoxsan!
Amma yoxluğun cisməndir!
Ürəklərdəsən, əməlinlə yaddaşlara həkk olun-musan!
Səni sevnənlərsən!

Səni ağlayımmı, a şəhid balam?!
Axı deyirlər şəhidlər ölmürlər, ölümsüzlüyə yüksələrək müqəddəslərin yanında yer alırlar!
Ağrı deyimmimi?!
Yox!
Öləne ağır deyirlər, ölümsüzlüyə qovuşanlara yox!
Bəlkə bayatı çağırırm?
Hə, bax belə:

Altında kilim yandı, Od düşdü, kilim yandı. "Əziz balam" deməkdən Ağzımda dilim yandı.

Ağacda xəzəl ağlar, Dibində gözəl ağlar, Belə oğlu ölənlər Sərgərdan gəzər, ağlar.

Qınamayın məni, ay şəhid balalarım, "ölüm" sözünü heç cürə sizə yaraşdırmıram!
Əvvəla, siz canınızdan artıq sevdiyiniz Vətən torpağına qovuşmusunuz!
İkincisi, real həyatda yox olsanız da, milyonların qəlbinə köçərək orada özünü də əbədi yer tutmusunuz!
Ölənlər - unudulurlar!
Siz Vətən torpağına cismən qovuşanlarınsınız!
Ruhunuz göylərdə, bir zamanlar həsrət qaldığınız doğma yurd-yuvalarda dolaşmaqdadır!
Biz sizi görməsək də, siz bizi görürsünüz, hər şeydən xəbərdarsınız!
Yoxluğunuzdan necə üzüldüyümüzü də bilirsiniz!

"Fələyin yazdığını mən poza bilsəydim əgər..."
Yox, yazıya pozun olmur, şəhid balamın balası!

Taleyin qisməti beləymiş...
Atan səni doyunca öpüb oxşamadı!
Orta məktəbi bitirməyinizə ürəkdən sevinə bil-mədi!

Ali məktəbin diplomunu görüb fərəh və iftixar hissi keçirmədi!
Toyunda qol götürüb oynamaq, nəvə başı sığallamaq ona qismət olmadı!
Heç sənə var-dövlət də qoyub getmədi!
Çünki Vətənə xidmət edənləri sərvət düşündürmür, şəhid balamın balası!
Əvzində şəhidlər özlərindən sonrakı nəsillərə yetəcək qədər təmiz və şərəfli ad qoyurlar!
Vətəni necə sevməyi, uğrunda canından keçməyi sözdə yox, əməldə göstərirlər!

Harda qarapaltarlı, qəmli qadın görürsən...
Harda vaxtsiz ağaran saçlarına rəng çəkməmiş qadın görürsən...
Harda tərəvətli üzünə erkən qırış düşmüş qadın görürsən...
Harda tez-tez gözünü məchul nöqtəyə dikərək qeyri-ixtiyari ah çəkən qadın görürsən...
Bilin ki, o, şəhid anasıdır!
Şəhid anası çox danışmaz, dərđini içində çəkar!

Özünü yazıq göstərməyə çalışmaz, qürurunun sınımasından qorxar!

Gizləndə ağlayıb kiryör, adam yanında gözünü qoraması axıtmaz!
Hərdən üzü gülsə də, heç zaman ürəyi gülməz! İtirə biləcəyini itirdiyindən həsrətlə qisas gününü gözləyər!
Nahayət, gəldi o gün!

Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyev "dəmir yumruğu" ilə düşmən ordusunu məhv etdi, 30 illik işğala 44 gündə son qoydu!
Ərazi bütövlüyümüzü, dövlət suverenliyimizi bərpa etdi!

İlham Əliyev ləyaqətli müharibə apardı, qəhrəman ordusuna, hər an Vətən uğrunda şəhid getməyə hazır olan Azərbaycan gəncinə arxalanaraq döyüdü, Zəfər çaldı!

İlham Əliyev həm də müqəddəs şəhidlərimizin qanını müharibə meydanında aldı!
Bu gün isə müqəddəs şəhid qanı tökülmüş Qarabağı və Şərqi Zəngəzuru cənnətə çevirir.
Şəhidlərin də uğrunda canlarından keçdiyi müqəddəs Azərbaycan torpağı şəhid balalarını ən qiymətli Vətən əmanətini kimi qoyununda saxlayır!

Şəhid valideynləri, şəhid balaları, evinizdə müqəddəs bir əmanət var:
Şəhid oğlunuzun, şəhid atanızın tabutuna örtülmüş, ailənizə yadigar verilmiş üçrəngli dövlət bayrağı!

Sizin üçün yeni bir müqəddəs ünvan var: Övladınızın, atanızın uyuduğu qara marmarlı məzar! Üstünüzə çox qürurverici, amma kədərli və nisgilli bir ad var:

Şəhid övladı, şəhid valideyni!
Bəlkə də həyatda sizin üçün asan olmayacaq! Amma hamı sizi sevcək, hörmət edəcək!
Atanıza görə!
Şəhid balası olduğunuzu görə!
Şəhid valideyni olduğunuzu görə!
Atanıza oxşadığınızı görə!
Təki taleyiniz oxşamasın!
Atanızın uğrunda şəhid getdiyi Vətən torpağı azaddır!

Düşməndən qisasınız alındı!
Ananızın, nəvə və babalarınızın dərdlərini azaldıb, sevincini artırma bilirsiniz!
Bəxtiniz açıq olsun!
Vətən sizinlə də qürur və fərəh duysun!
Başınız yalnız şəhid atanızın məzarı qarşısında əyilsin!

Bilin, artıq alnınız açıq, üzünüz ağdır!
Siz qəhrəman şəhid övladınsınız!
Atanızın adına layiq igidlər kimi böyüməyə borclusunuz!
Siz Vətənə, Vətən sizə borcludur...

Cismən aramızda olmasanız da, mənən daim bizimləsiniz!
Qarabağın azad edilmiş hər bir kəndinin, şəhərinin ən əziz, ən doğma, əbədi sakinlərindən biri sayılırsınız!

Sənə qurban olum, a şəhid balam!
Sən axıtdığın müqəddəs qanına Azərbaycan tarixinin qızıl səhifələrini yazdın!
Sən özün qəhrəmanlığı və şücaətini həmin tarixin şərəfli səhifələrindən birinə çevirdin!

Vətən səni unutmayacaq!
Azərbaycan xalqı sənə qəhrəmanlığını və rəşadətini daim yaddaşında hiyf edəcəkdir!

Sənə qurban olum, a şəhid balam!
Məni qınama ki, sənənlə birgə döyüşüb, sənənlə bərabər öl bilmədim!
Allah sizlərə rəhmət eləsin, şəhid balalarımız!

Parçalanmış torpaqlarımızı qanınızla birləşdirdiniz!

Bəxtiyar SADIQOV